

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolae per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. II. De secundo actu caritatis divinæ, nempe de pura intentione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](#)

Exempla Præctica
**conturbationes iniqua, & cura superflua. Tunc etiam
det immoderatus timor, & inordinatus amor ministrat
tunc experieris verum esse, quod S. Bernatd. in jubilo dicit:
Quem tuus amor ebriat, novit; quid IESV³ sapiat, quis
felix est; quem satiat, non est ultra, quod appetat.**

Considera II. Quomodo hanc felicitatem opere ipsius
pertinet plures animæ DEUM sincerè amantes, præcipue
Franciscus, diu noctuque in animo versans illud: *DEUS tu
& omnia*. Item ille Monachus, semper etiam intercom-
muni latus, quia (ut ipse quætentibus causam latuit re-
dit) DEUM meum ei pere nemo mihi potest.

Considera III. Quam malè tu haec tenus egeris, te feliciter
te ista privando quāti justè adeò exclamare cum Anna: *Tu
biæ Mater possis: Omnia simul in te unó (ô mi Deus) han-
tes, te non dimittere debuimus à nobis. Tobit cap. 10. Id
ergo vel nunc cum S. Davide Ps. 72. Quid mihi est in Ca-
& à te quid solus super terram? dic cum S. Paulo Rom.
Quis me separabit à charitate DEI? Et. Colloquium
Christum.*

Pro IV. Die.

M E D I T A T I O II.

DE SECUNDO ACTV CHARITATIS VINÆ, NEMPE DE PVRA INTENTIONE.

Punctum I.

Considera I. Inter officia veti amoris non postrem
merito à SS. Patribus & Ascetis reputari, quod amores
omnia sua obsequia & opera ad solum Amati honorem
neplacitum dirigat, neque aliud pro labore suo præsum-
exigat, quam amato placuisse, id quod in amore, quo
giosi DEUM amant, vel maximè locum habet; nam, tene-
Bernardo, *suspensus est amor, cui alius quid adipiscendu-
suffragans videtur.*

Considera II. An & quomodo tu haec tenus per ejusmodum
purissimam intentionem tuum erga DEUM amorem de-
ravetis. Id ex sequentibus indicis facile colliges. 1. In
æquè in occulto exactè opera tua facias, atque in publico
coram alijs perficere conluevisti. 2. Si perinde tibi sit de-
sum, paucis p

gucos, sive multos operum tuorum spectatores habeas. 3.
i quali promptitudine humilia ac gloriōsa officia susci-
tas, obēasque. 4. Si neque ob laudatum opus inaniter as-
modicē exultes, neque ob vituperatum inordinatē triste-
s. 5. Si quounque successu tuorum operum contentus
&c.

Considera III. Quām paues ex his indiciis in te reperias,
qūm exiguis proinde tuus in DEUM amor hactenus fuerit
quomodo deinceps saltē in id unicē incumbere velis, ut
ficerē cum Christo possis: *Ego, que placita sunt ei, facio,*
imper, Colloquium ad SS. Patronos &c.

Punctum II.

Considera I. Quām æquum sit, ut deinceps operibus tuis
tō aliam intentionem admisceas, quām solius DEI bene-
placitum, cūm quounque te convertas, nūlibi majorem pro-
tō laboribus mercedem invenire possis, quod quidem faci-
te cognoscet; si conditiones, quas in mercede etiam excogi-
bili requireres, accuratius perpendas. Quarum prima est,
ut sit magna; atqui placere DEO tam magnum est præmium,
in de facto Beati plus delectentur in hoc, quod placeant
DEO, quām quod ejus aspectu fruantur; unde meritò DEUS
post Abraham dixit, Genes. 15. *Ego protector tuus sum, &*
merces magna nimis. Secunda est, ut parata sit, seu statim
offeratur; atqui beneplacitum DEI mox eo momento, in quo
opus peractum est, obtinetur. Tertia est, ut inauferibilis
sit; atqui solum DEI beneplacitum hoc habet, quia fieri non
potest, ut id, quod semel DEO placuit, displicere incipiat;
unde patet, nullam huic mercedi æqualem, nec in ipso cælo
esperiri posse.

Considera II. Qualia præterea coniuncta ex tali inten-
tione reportaturus sis, videlicet summam ad opera omnia in-
differentiam (cur enim unum præ alio appetas, cūm in o-
mnibus præmium tuum, id est, beneplacitum DEI æqualiter
obtinere possis?) summam in quovis negotio diligentiam
(si enim opera, quæ Principibus & Regibus hujus Mundi pa-
rentur, tantâ cum industriâ & perfectione elaborantur, quam-
tam diligentiam adhibebit, Qui scit, sua opera non homi-
num, sed DEI beneplacito præparari?) summam in omni la-

Qq 3

bore

bore alacritatem (si enim spectatorum multitudo & constantia tantos Animos virésque addit Astoribus in themo quantò majores addet animos præsentia & aspectus DEI, & sibi placuisse infinites majus est præmium, quam omnibus hominibus & Angelis etiam possibilibus omnibus cogitabili modo placuisset ?)

Considera III. Quàm præclarí sint hi fructus, & quoniam optandi Operario in Vinea Domini laboranti, ut cum Iacob Patriarcha omnis labor per totam vitam suscipiens dicitur & brevis ei videatur, præ Desiderij, quo DEO placuerit, magnitudine. Colloquium ad B. Virginem.

Punctum III.

Considera I. Quibus mediis uti deinceps velis, ad hunc purissimæ intentionis saluberrimum Exercitium, formidantia non displicebunt. 1. Si sapientius & accuratè perpendas, quanti faciendum sit placere DEO. 2. Si hoc premium frequenter, & initio maximè potiorum operum animo tuo obijcas. 3. Si quando in publico opus aliquod honorificum peragendum est, priùs tecum perpendas, quām audire dicum fore præmium, si ab universis tuis Auditoribus Spectatoribus summam laudem atque applausum ferres, con solo DEI beneplacito comparatum, atque adeò hoc facere tuo operi præfigas. 4. Si opera, quæ in occulto faci, singulari cum industria & alacritate facias, eo potissimum capite, quia credis, te à DEO spectari, & illi soli summum cere cupis. 5. Si postquam Laus & gloria tibi ex operibus quo parra est, mox eâ repudiata ad tuum præmium te convertas, applicando ad hunc finem verba illa à S. Augustino paulò aliter prolatæ: *Infelix homo, ô DEVS, qui omnibus hominibus placet, & tibi displicet; Beatus vero, qui placet, et si illis omnibus displiceat. Qui vero tibi placet, non quia illis, sed quia tibi placet, beatus est.*

Considera II. Quàm apta sint hæc media ad insigillare hoc exercitio profectum brevi tempore faciendum.

Considera III. Quomodo tu haec tenus ijs usus sis, ut deinceps velis. Colloquium ad Christum.

CONSIDERATIO

Pro Quarta Die.

DE VICTORIA SUI.

Punctum I.

Perpende triplicem esse victoriam, quam de teipso reportare debetas, generalem scilicet, quotidianam, & personam. Igitur.

Examina te 1. An generalem Victoriam obtinueris, & ita spiritualiter te occideris, ut tibi & concupiscentiis tuis mortuus dicere possis cum S. Paulo: *Vivo autem jam non ego, vivit vero in me Christus.* Galat. 2. Item: *Mibi autem absit moriori, nisi in cruce Domini nostri IESV Christi, per quem mihi Mundus crucifixus est,* & ego Mundo. Galat. 6.

Examina te 2. An quotidianam Victoriam obtinueris, scilicet quotidie manè cogitando, quid tibi in die difficilimum accidere, vel in via perfectionis maximè impedire, vel in gravem lapsum impellere possit, & hoc generoso animo sperando, vel removendo?

Examina te 3. An perpetuam Victoriam obtinueris hancen, scilicet in singulis actionibus tuis studendo, ut aliqua in te ipsum superes, sive quod idem est, aliquid voluntati adversum facias, ut suo modo illud S. Davidis usurpare possis, propter te mortificamur tota die. Ps. 43.

Punctum II.

Perpende, quantas divitias spirituales meritorum ac Virtutum, quantam gloriam, gratiamque apud DEUM & homines, quantam lætitiam tibi trinā hac Victoria cauflare possit. Dic enim, quid sentires de illo duce, qui post generalem de hoste maximo Victoriam reportatam, quotidie in singulis horis unam de hostibus suis Victoriam reportaret? Quanto in honore apud omnes habendum? quantis præmiis a Principe suo remunrandum, quantam ex talibus Victoris, honoribus, præmisque voluptatem percepturum putas? atque melior est, qui dominatur animo suo, expugnatore urbium, teste Sapiente Prov. 16. quis ergo non ampliora que præmia speret? Audi, quid DEUS tali Victori promittat,

Qq 4

&c

& inde victoriam hanc estimare disce; Vincenti dabo nomen absconditum, & dabo illi Calculum candidum, & calcule nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui acepit. Apocal. 3. Qui vicerit, faciam illum Columnam i templo DEI mei, & foras non egredietur amplius. Sicut sum super eum nomen DEI mei, Apocal. 3. Qui vicerit, ab eo sedere tecum in throno meo. Sicut & ego vici, & cum Patre meo in throno ejus. Qui vicerit, sic vestitus stimentiis albis, & non delebo nomen ejus de libro vite. Confitebor nomen ejus coram Patre meo, & coram angelis ejus. ibidein. An non ergo meritò Seneca dixit, Imperium maximum esse imperium? an non ille Poëta bene dicit: Tunc omnia jura tenebis, si poteris Rex esse tu? ergo Thomam de Kempis l. 1. c. 3. adhortantem: Quibus fortius certamen, quam, qui nititur sincere sensu, hoc deberet esse negotium nostrum, sincere scilicet sensu. & quotidie seipso fortiori fieri, ac in melius aliquis perfecere. Sed & fructum secuturum audi l. 3. c. 53. explicans si temet ipsum perfectè viceris, catena factius subiecta perfecta Victoria est, de semet ipso triumphare; qui enim ipsum subiectum tenet, ut sensualitas rationi, & gratiis cunctis obediatur mibi (DEO) hic vere Victor essui, & minus Mundi. Thomas Kemp, loco citato.

Punctum III,

Perpende, quæ media tibi ad hanc victoriam obtinenda servire possint; Tria præ cæteris apta censeo. Primum auxiliares è Cælo copias petere; An non præ cæteris armis Maria de Victoria, quæ sola est terribilis ut castrorum ordinata? An non etiam Angelus Custos, cæterique Patroni invocati magnam Victoria spem facient? Secundum est, armia bona preparare, an non aptissimus ridebitur padius S. Michaëlis, quis ut DEVS? profectò non est alter similis. An non & Scutum Davidicum præ aliis placebit, quo ipse Psal. 6. Ut scuto bona voluntatis coronassis? Tertium est, magno animo hostem aggredi, quem in fine proderit sapientius considerasse, & meminisse DEI, aspicientis cognantem, præmij ex Victoria reportandi, damnorum abfite tibi, proximo, DEO, illatorum, Sociorum tuorum for-

certantium, immo & Filiorum scutuli ob spem minoris longe præmij similes Victorias reportantium. potuerunt ergo mihi, & istæ, & tu non poteris? An non ergo dices tandem cum Davide Psal. 17. Persequar Inimicos meos, & compræ-
lendam eos, & non convertar, donec deficiant.

Pro IV. Die,

M E D I T A T I O II.

DE TERTIO ACTU CHARITATIS DIVINÆ,
NEMPE DE CONFORMATIONE VOLUNTATIS
SVAE CVM DIVINA.

Punctum I.

Considera I. Inter alios effectus amoris primarium ferè esse, quod unit amantem cum amato, hanc autem unionem portissimum consistere in ipsorum voluntatum coniunctione, ut scilicet idem velint, ac nolint.

Considera II. In quo consistat perfecta conformatio voluntatis tuæ cum divina, nimis hoc, ut omne id, quod DEUS circa te vel alios ordinaverit, non modò per intellectum comprobes, sed etiam per voluntatem cum gudio appetitias, & per potentias reliquas non minori industria atque alacritate exequaris, quam si à teipso juxta summam appetitus tui inclinationem fuisset electum. Hoc ipsum paulò alijs verbis expressit Thomas Kemp. l. 3. c. 25. dum dixit, perfectionem hominis, & per consequens etiam perfectam voluntatum & animarum unionem consistere, in offerendo te ex toto corde tuo voluntati divinæ, non querendo, quæ tua sunt, nec in parvo, nec in magno, nec in tempore, nec in æternitate, ita ut una æquali facie in gratiarum actione permaneas, inter prospera & contraria, omnia æqua lance penfando.

Considera III. Quam longè hactenus ab hac perfectione absueris, atque adeo merito illam increpationem Christi apud Thom. Kemp. l. 3. c. 11. audire merueris: *Fili, oportet te adhuc multa discere, quæ nequum bene didicisti. Quæ sunt hac, Domine? ut desiderium tuum ponas totaliter se-*

Q 5

cundum